

Pünkösdi ünnepi konceptus

Légátusi ajánlólevél

„Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok. És én kérem az Atyát, és más vigasztalót ad néktek, hogy veletek maradjon mindörökké.” (Jn 14,15–16)

Kedves Testvéreink!

Pünkösdi ünneplésünk ahhoz hasonlítható, mint mikor a magvetés és áldás-kérés után a gazdag aratnivaló felett örvendezhetünk. Nem véletlen, hogy Isten a Szentlelket éppen a zsidók hagyományos aratási ünnepén töltötte ki a tanítványokra, amikor a mindenünnen összeseregülő izraeliták a termésért, Isten hűséges gondviseléséért adtak hálát. Így hát a pünkösöd mindig azzal biztat, *tántoríthatatlanul buzgólkodhatunk Isten igéjének vetésében és minden dolgában, mert a mi munkánk nem hiábavaló Jézus Krisztus által* (1Kor 15,58).

Pünkösöd a beteljesedett próféciák és a meghallgatott könyörgés ünnepe. A beteljesedett próféciáké, mert az első pünkösödkor következett be mindaz, amit az ószövetségi próféták hirdettek a Szentlélek munkája felől. A meghallgatott imádság ünnepe is, mivel a tanítványokra úgy szállt alá a megígért Lélek, hogy eljöveteleért maga Jézus Krisztus járt közbe az Atyánál. Jézus teljesen megbízható közbenjárónk. Így hát a mi imádságaink sem hiábavalóak, mert Jézus Krisztus által meghallgatásra találunk. *Nem kell aggódnunk. Imádságainkban hálaadással vihetjük kéréseinket Isten elé* (Fil 4,6).

Jézus Krisztus mindenekelőtt azoknak kéri a pártfogó és vigasztaló Szentlelket, akik tanítványai: ragaszkodnak hozzá, szívesen hallgatják Isten igéjét, és azt meg is akarják tartani. Azoknak adja Szentlelkét, akik bánkódnak, ha valamiben nem tudnak eleget tenni elvárásainak; akiket az nyugtalanít, hogy elveszíthetik a vele való közösségüket. Mert Jézus Krisztust és őket a szeretet erős szálai kapcsolják egybe.

Jézus nem is annyira az igehallgatás békés és meghitt alkalmaira kéri számunkra a Szentlelket. Ilyenkor ugyanis nincs kétségünk afelől, hogy közösségünk van vele. Sokkal inkább a hétköznapijaink nyugtalanító helyzeteire: arra, amikor magányosoknak, szomorúaknak, tanácstalanoknak és kétségbeesetteknek érezzük magunkat; arra, amikor bántás ér az iránta tanúsított hűségünk miatt, vagy éppen a körülöttünk áradó bűnök miatt ül meg a szomorúság. Ezen az ünnepen Jézus Krisztus újból megerősít abban, hogy a Lélek által valóban hűséges társunk, vigasztalónk, erősítőnk, és kitartóvá tud tenni a hozzá való hűségben, az Isten és embertárs iránti szeretetben.

Kedves testvéreink, hálás szívvel köszönjük meg nektek, hogy sok gondotok között és nehéz anyagi helyzetetekben támogatjátok Teológiai Intézetünket és az ige hirdetésére felkészülő hallgatóinkat. Támogató hűségetekért, áldozatos szere-
tetetekért hálát adva kívánunk nektek áldott pünkösdi ünnepet.

Kolozsvárt, 2001. pünkösöd havában.

A Teológiai Intézet tanári karának nevében:
Adorjáni Zoltán
lelkinevelő tanár

A Szentlélek nagy fergeteg-köpenyben
Tovazúgott a Libanon felett,
Zúgásában ezer fa reszketett.
Ordító erdőn ment harsogva át,
Csak egy fa értette meg szavát, –
Lehajlott óriási koronája:
Kereszt-sorsának megadta magát.
Reményik Sándor: *A kereszt fogantatása*